

არ აქვს მუსლიმს უფლება, რომელსაც უნდა რაიმე ანდერძის დატოვება, გაათენოს სამი ღამე ისე, რომ მან თავისი ანდერძი არ დაწეროს

აბდულლაჰ იბნ უმარი (აღლაჰი იყოს მათგან კმაყოფილი) გადმოცემს, რომ აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «არ აქვს მუსლიმს უფლება, რომელსაც უნდა რაიმე ანდერძის დატოვება, გაათენოს სამი ღამე ისე, რომ მან თავისი ანდერძი არ დაწეროს» აბდულლაჰ იბნ უმარმა (აღლაჰი იყოს მათით კმაყოფილი) თქვა: «მე ერთი ღამეც კი აღარ გამითევია მას შემდეგ, რაც ეს მოვისმინე აღლაჰის შუამავლისგან (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) ისე, რომ არ დამეწერა ჩემი ანდერძი».

[სანდო (საჰიბ)] [შეთანხმებული]

შუამავალმა (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) გვამცნო, რომ არ არის მიზანშეწონილი იმ მუსლიმისთვის, რომელსაც უნდა რაიმე ანდერძის დატოვება, თავისი უფლებებიდან თუ ქონებიდან, თუნდაც მცერეოდენი იყოს, რომ მან გაათენოს სამ ღამეზე მეტი ისე, რომ ანდერძი არ ჰქონდეს დაწერილი. აბდულლაჰ იბნ უმარმა (აღლაჰი იყოს მათით კმაყოფილი) თქვა: «იმის შემდეგ, რაც ეს მოვისმინე აღლაჰის შუამავლისგან (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) არც ერთი ღამე არ გამიტარებია ისე, რომ მზად არ მქონოდა ანდერძი».

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/5831>

